



4

הקהל אחד

פנינים מתורת הרבי שליטי"א מליובאוויטש מלך המשיח
ערוכים ללימוד ברבים בכנסי 'הקהל' לקבלת פני משיח
מתולק לימי החודש

חודש טבת | חוברת רביעית בסדרה

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד



יוצא לאור על ידי התאחדות החסידים לקבלת פני משיח

ת.ד. 2025 כפר חב"ד | hisachdus.co.il

office@hisachdus.co.il | 058-4601-770

מנהל כללי: הרב שמעון יהודה פיזם.

חברי המערכת: הרב משה עבאד, הרב יוסף יצחק הרונין.

עורך: הרב מנחם מענדל תמרון.

תודות: הרב יחיאל יעקובוביץ.

איך מצטרפים למפעל הגדול של מבצע "הקהל"?

שנת הקהל כבר כאן, ולבו של כל חסיד בוער ברשפי אש קודש לבצע את השליחות שהוטלה עלינו מפי הרבי מלך המשיח: "הקהל את העם, האנשים, הנשים והטף... ליראה את ה'" - לנצל כל הזדמנות אפשרית וכל מפגש מזדמן ל"כינוס הקהל", בו יתעוררו באחדות ואהבת ישראל ובחיזוק יראת ה' וקיום מצוותיו.

במקורה, מוטלת מצוות "הקהל" על המלך - קריאתו בתורה היא שמרוממת את העם ומביאה אותו לאותה אחדות נפלאה. אולם טוב עין נהג בנו מלכנו, והעניק לנו את הזכות והשליחות לצאת ולהקהיל את עם ישראל, בכח ביצוע מנשמתו שקיים בכל אחד מאיתנו.

כמו כל חסיד, כנראה שגם אתה עוסק בלהט במבצע 'הקהל' ומחפש כל הזדמנות להפוך את ההתכנסויות בסביבתך לכינוסי הקהל - בעבודה, בקהילה ובחיק המשפחה. כל מה שנדרש כדי להפוך מפגש סתמי לכינוס הקהל הוא נקודת התעוררות קטנה של חיזוק ביראת שמים, וכמובן, המתאים ביותר שתהיה זו נקודה מדברי המלך - שבכוחו להחדיר את יראת ה' מהקהל לכל הימים. חזרת נקודה קטנה, במיוחד אם היא בתוספת תפילה וצדקה - היא כינוס הקהל מושלם, שפעולתו בחיזוק יראת ה' מובטחת.

על מנת לאפשר לך לערוך הקהל בקלות בכל הזדמנות -

מוגש בזה ליקוט רעיונות בהירים לחזרה והסברה במעמד 'הקהל', מתוך תורתו של כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א, כשהם מותאמים לכל יום ויום מימי חודש טבת. אנו בטוחים כי כמו הליקוטים לחודשי תשרי, חשון וכסלו, שנצלו היטב, גם ליקוט זה והבאים אחריו אי"ה יסייעו בהוספת כינוסי הקהל רבים בכל הזדמנות אפשרית.

הרעיונות עובדו קלות לתועלת הקורא, וחולקו לארבע פרקים **(א) "הקהל את העם"** - ביאורים בנושאי מצוות "הַקְהָל". **(ב) "ליראה את ה'"** - דברי חיזוק ביראת שמיים. **(ג) "קהל גדול ישובו הנה"** - ביאורים בנושאי הגאולה העתידה, בה יגיע מעמד ה"הקהל" לשלימותו בקיבוץ כל נפוצות ישראל. **(ד) "ושמרו לעשות"** - הוראות מעשיות כחלק מההתחזקות ביראת שמיים.

וזאת למודעי: תוכן הפינקס מבוסס הן על השיחות המוגהות והן על השיחות הבלתי מוגהות, וכנזכר לעיל השיחות עברו עריכה קלה. כל זה הוא על אחריותנו בלבד.

בתקווה שפינקס קטן זה יבוא לידי שימוש ומימוש מרבי, ויביא לקיומו של ה"הַקְהָל" הגדול בעולם: "הנני מביא אותם מארץ צפון וקבצתים מירכתי ארץ . . קהל גדול ישובו הנה" - לבית המקדש השלישי, בהתגלות הרבי מלך המשיח לעין כל, ותיכף ומיד ממש.

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד!

**מערכת הוצאה לאור של
התאחדות החסידיים**

א' טבת

הקהל את העם



חנוכה והקהל – יראת ה'

מבואר ב"דרושי חתונה" אשר ענינו של **שמן** הוא בחינת החכמה, ועל ידי בחינת החכמה (שמן) נעשה ענין הביטול, "להיות יראת ה' על פניו יראה עילאה כו".

ולהעיר שמלחמת היוונים היתה שלא להזכיר שהתורה היא תורת ה', **היוונים רצו** "להשכיחם תורתך", וכן שלא להזכיר שהמצוות הם חוקי רצונו יתברך, "להעבירם מחוקי רצונך" – הדגשת הענין ד"ליראה את ה'" בתורה ומצוות עצמם.

(ע"פ התוועדויות תשמ"ח ח"ב ע' 99)

ב' טבת

קהל גדול ישובי הנה



נצחיות ההקהל ונרות חנוכה

על הבטחת הקב"ה לאהרן הכהן ש"הנרות הללו אינן בטליון לעולם" מבאר הרמב"ן (בפירושו על התורה בפרשת בהעלותך) שהכוונה היא לנרות חנוכה

שקיימים בכל מצב [וסיבת הדבר: היות ונרות אלו הגיעו כתוצאה מירידה יש בהם את המעלה של "יתרון האור מן החושך"] ענין הנצחיות.

והנה מהותה של מצוות "הקהל את העם האנשים הנשים והטף" קשורה הרי לאחדות הציבור, ועל ציבור אומרת הגמרא ש"אין מיתה בציבור", היינו שגם מצוות הקהל, כמו חנוכה שייכת לנצחיות.

(ע"פ שיחת ש"פ תולדות תשמ"א (בלתי מוגה)

ג' טבת

הקהל את העם



הבאת קטנים וקטנות לבית הכנסת

מנהג ישראל שבאים בשבת לבית הכנסת - אנשים נשים וטף ושומעים קריאת התורה, ומעשה רב (בהסכם גדולי ישראל) שגם ילדות קטנות באות עם אבותיהן לבית הכנסת (לא רק לעזרת הנשים), ואפילו לאחר גיל שלוש שנים - כל זמן שלא הגיעו לכלל חינוך והבנה בענין זה.

ויש לקשר ענין זה עם הענין ד"הקהל" – מה שכתוב בגמרא ש"טף למה באו"? ועונה הגמרא "ליתן שכר למביאייהם" (בשונה מעליה לרגל, שהחיוב הוא "יראה כל זכורך" – שרק הגברים צריכים לעלות), אשר, הטרחא ד"מביאייהם" (והשכר על זה) היא בנוגע לילדים וילדות **בשונה**, כפשוטו.

(ע"פ התוועדויות תשמ"ט ח"א ע' 39 ואילך; לקו"ש ח"ד ע' 421)

ד' טבת

הקהל את העם



לימוד פרשת הקהל ופסוק "ונשלמה פרים שפתינו"

בעת ההתכנסות יש לעורר אודות מצות הקהל, החל מהענין שהזמן גרמא – פסוקי התורה אודות הקהל והפסוק "ונשלמה פרים שפתינו", כולל גם – הביאור שעל ידי ה"ונשלמה פרים שפתינו", ממהרים את הקיום ד"ונשלמה פרים" בפשטות, בבית המקדש כפשוטו.

(ע"פ התוועדויות תשמ"ח ח"א ע' 119)



ההוראה מהמאורע דה' טבת

מאורע דה' טבת צריך להביא לכל לראש חיזוק והוספה בלימוד הספרים, כולל ומתחיל מלימוד המשניות שזה פועל שמפדיון הספרים באים תיכף לפדיון הגאולה. ועל ידי עצם ההחלטות בזה – הנה כיון שהקב"ה רואה שהחלטות אמיתיות הן ובודאי יקיימו אותן, הרי ההחלטות עצמן פועלות ממש כאילו למדו את המשניות.

.. ה' טבת הוא יום שקשור עם ענין ה"גאולה" – הגאולה והפדיון דספרי רבותינו נשיאינו. ותיכף בסמיכות לה"גאולה" קיימת ה"תפלה" ובקשה כו' על הספרים שעדיין מחכים לפדיונם, ועוד ועיקר – התפלה על הפדיון הכללי בגאולה האמיתית והשלימה.

(ע"פ ספר השיחות תשנ"ב, משיחת ה' טבת)

ו' טבת

ושמרו לעשות



כל יהודי שפוגשים

מכיון שישנה "הזדמנות זהב", ו"יומין זכאין" כאלה, להזכיר לישראל ולעוררם ביראת ה' ועבודת ה' - צריכים לנצלם במידה האפשרית ביותר.

ויפה שעה אחת קודם - כי כאשר לא מנצלים הזדמנות זו לעורר יהודי על חיזוק ביהדות - הרי אי אפשר לידע אם (ואימתי) יפגשו בו עוד פעם, ועוד עיקר: אם יפגשוהו עוד פעם - אפשר לנצל זאת לתוספת ביראת ה' ועבודת ה'.

(ע"פ ספר השיחות תשמ"ח ח"א ע' 18)

ז' טבת

קהל גדול ישוּבוּ הנה



העולם מוכן לגאולה

היום צריך רק לפתוח את העיניים, ולראות איך שכל העולם תובע שכל אחד ואחד מישראל יהי' כבר בהמעמד ומצב דגאולה האמיתית והשלמה.

ויש לומר, שזה גופא הוא הטעם לכך שרואים כיום איך שבני ישראל יכולים לעמוד בעניני היהודים עם כל התוקף והבעה"ב'תיות גם על אומות העולם - ואין הדבר תלוי אלא ברצונם - דהיות שעומדים מיד לפני הגאולה, שבה יתגלה בפועל כיצד "ודוד עבדי נשיא להם לעולם", "וידעו הגוים כי אני ה'" - לכן זה משתקף בפועל במצב של דורנו, כהכנה המוליכה ישירות לגאולה האמיתית והשלימה על ידי משיח צדקנו.

ולהוסיף, שזה מרומז גם ב"ויגש אליו יהודה", שיחד עם הסיוע של תוקף העבודה של יוסף שבדורנו - כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו, יש גם את ה"ויגש אליו יהודה", משיח שיבוא בקרוב ממש, "ודוד עבדי נשיא להם לעולם", שבא בסיוע ונתינת כח מיוסף (שבדורנו), "כמוך כפרעה", (פרעה דקדושה) ד"אתפרעו ואתגליין מיני' כל נהורין".

מכך מובן גם הלימוד מזה לדורנו: על ידי זה שמתנהגים באופן ד"ויגש אליו יהודה", שמראים בעניני יהדות את התוקף והבעה"ב'תיות בהיותו יהודי, ש"בשביל ישראל" נברא העולם, הרי זה גופא מביא את ה"ודוד עבדי נשיא להם לעולם".

(ע"פ ספר השיחות תשנ"ב, ש"פ יגש, ז' טבת)



לימוד שולחן ערוך

יש לעורר על דבר ההוספה בלימוד תורתו של הבית יוסף, כולל ובמיוחד - הוספה בלימוד השולחן ערוך.

ויש לקשר גם זה עם הקהל:

"הקהל את העם האנשים והנשים והטף גו' למען ישמעו ולמען ילמדו גו' ושמרו לעשות את כל דברי התורה הזאת" - על ידי לימוד השולחן ערוך, פסקי דינים, לאנשים נשים וטף.

ועל אחת כמה וכמה בנוגע להתחלת ו"ראש" השולחן ערוך - "יתגבר כארי . . לעבודת בוראו", ובפרטיות יותר - בחיבורו הארוך בית יוסף על דברי הטור בביאור מאמר המשנה "הוי עז כנמר וקל כנשר ורץ כצבי וגיבור כארי", "פרט ארבעה דברים בעבודת הבורא יתברך", וכמו שכתוב בהגהת הרמ"א "שויתי ה' לנגדי תמיד" . . היראה וההכנעה בפחד ה' יתברך כו" - שבענין זה מודגשת ביותר השייכות לכל אחד ואחד מישראל, אנשים נשים וטף, עד לקטני קטנים, שמיד

כשניעורים משנתם אומרים "מודה אני לפניך", שזהו התוכן ד"הקהל גו' ליראה את ה' אלוקיכם".

(ע"פ התוועדויות תשמ"ח ח"ב ע' 189)

ט' טבת

הקהל את העם



הקשר בין הקהל לשמחה

יש להוסיף בביאור הקשר והשייכות של הקהל ושמחה:

בהציווי ד"הקהל את העם האנשים הנשים והטף גו' ליראה את ה' אלוקיכם" - יש מקום לשאלה: כיצד שייך לפעול הענין ד"הקהל" לאמיתתו (ציווי בתורת אמת), **אחדות אמיתית**, בה בשעה שמודגש **החילוק** ד"האנשים הנשים והטף"?

וההסברה בזה - שהענין ד"הקהל" לאמיתתו הוא מצד **התגלות העצם**, שאז, לא שייך לחלק בין "האנשים הנשים והטף" (ג' סוגים בפני עצמם), כי, "העצם כשאתה תופס במקצתו אתה תופס בכולו", הן בנוגע לתפיסה בהעצם דכללות בני ישראל, והן בנוגע לתפיסה בהעצם דלמעלה - "ליראה את ה' אלוקיכם כל הימים".

ונמצא, שמצד התגלות העצם בעשרה בטבת, "בעצם היום הזה" - נעשה הענין ד"הקהל" לאמיתתו, החיבור והאחדות דכל בני ישראל, מצד העצם שלהם, עם העצם דלמעלה.

ועל דרך זה בנוגע לענין השמחה - כידוע ששמחה אמיתית קשורה עם **התגלות העצם**, ועד לשלימות השמחה הקשורה עם העצם דישראל והעצם דהקב"ה - "ישמח ישראל בעושיו" ו"ישמח במעשיו".

(ע"פ התוועדיות תשמ"ח ח"ב ע' 190 ואילך)

י' טבת

ליראה את ה'



תיקון המצור על ירושלים

המאורע דצום העשירי (כפי שנתבאר בכמה מקומות) - "שבו סמך מלך בבל . . על ירושלים", אשר ירושלים היא עיר הבירה דכללות ארץ ישראל, ומקום בית המקדש שבו התקיים ה"הקהל" - שם נתכנסו (בזמן שבית המקדש היה קיים) "האנשים הנשים והטף".

ו"הימים האלו נזכרים ונעשים" מידי שנה בשנה, כביאור האריז"ל, שכאשר הימים "נזכרים" כדבעי,

נפעל ה"נעשים" – נמשכים כל ההמשכות של הענין שאירע בשעתו.

ומזה מובן, כי בשנת הקהל – עת ה"נזכרים ונעשים" דענין ההקהל בירושלים – אזי ההתבוננות (והתשובה) בסיבת הצום דעשרה בטבת ("סמך על ירושלים") היא ביתר שאת ויתר עז.

(ע"פ לקו"ש ח"כ ע' 532)

י"א טבת

הקהל את העם



הקהל – בבית הפרטי

שכל אחד ואחד ישתדל להקהיל אנשים נשים וטף, במקום קדוש, "מקדש מעט" – כולל גם – ביתו הפרטי, לאחרי שעושה ממנו בית תורה תפילה וגמילות חסדים, "בית חב"ד", בדוגמת "מקדש מעט".

(ע"פ שיחת ש"פ בראשית תשמ"ח (בלתי מוגה))



הלימוד מפרשת ויחי

הלימוד וההוראה והנתינת כח ש"לוקחים" מפרשת ויחי בנוגע למעשה בפועל - "זרעו בחיים" - תוספת חיזוק במחשבה דיבור ומעשה שלו ותוקף נצחי בהזריעה דעניני התורה ומצוות שמביאה תיכף ומיד הצמיחה דהגאולה:

בנוגע להפעולה ב"זרעו" - תוספת חיזוק בחינוך הבנים והבנות (כולל גם "ושננתם לבניך אלו התלמידים") בתוקף נצחי, שהולך ונמשך גם כשנפסקת פעולת האב (והרב) המחנך (שממשיך להתעסק בענינים אחרים לאורך ימים ושנים טובות), כיון שפעולת החינוך נעשתה באופן של זריעה, שכוללת ומביאה בפועל המשך הצמיחה דזרעו וזרע זרעו עד סוף כל הדורות, "זרעו בחיים", שבזה ניכר תוקף הנצחיות דחיי המחנך, "הוא בחיים".

(משיחות ליל יום ג' פ' ויחי, עשרה בטבת (יהפך לשמחה) וש"פ ויחי, י"ד טבת ה'תשנ"ב)

י"ג טבת

ליראה את ה'



ענינים של מבצעים – קהל גדול

בשנת הקהל ההתחזקות בעניני המבצעים צריכה להיות ביתר שאת שהרי כל המבצעים ענינים ליצור מעם ישראל "קהל אחד" עד ל"קהל גדול".

ובפרט מבצע אהבת ישראל, הקשור במיוחד עם הקהל, מבצע חינוך והמבצעים השייכים לנשות ישראל ("האנשים הנשים והטף").

(ע"פ שיחת אור ליו"ד כסלו תשמ"א (בלתי מוגה))

י"ד טבת

ליראה את ה'



חזק חזק ונתחזק

בשבת פרשת ויחי, שבת חזק. שמסיימים ספר הראשון שבתורה, ספר הישר – צריך כל אחד ואחד מישראל לחזק את עצמו ובני ביתו וכל הנמצאים בסביבתו, "חזק חזק ונתחזק", בכל עניני יהדות.

תורה ומצוותי'. באופן שיהי' ניכר ומורגש ש"חי" בחיים אמיתיים. "יוחי" לאמיתתו. החיות הפרטי והכללי (עד לעצם החיות) דישראל ודתורה, כפי שנמשך וחודר בכל הפרטים ופרטי פרטים דחיי היום-יום.

. . . וחיזוק מיוחד וחיות מיוחדת בנוגע לענין שהזמן גרמא - בעמדנו בתוך "שלושים יום לפני החג". העשירי (יהי' קודש) בשבת. יום ההילולא של כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו.

(ע"פ התוועדות תש"נ ח"ב ע' 137)

ט"ו טבת

הקהל את העם



הקהל בנפש האדם

כאן הזמן להכריז ולבקש ולהפציר בכל לשון של בקשה בנוגע לתוכן הענין ד"הקהל" ברוחניות - לפעול שכל אחד ואחד מישראל, "האנשים הנשים והטף", כולל גם קטני קטנים, יקהיל את כל פרטי הענינים שבו.

- הן הענינים שבדוגמת "האנשים הנשים והטף", והן הענינים שבדוגמת "גרך אשר בשעריך", היינו, הפעולה בעולם שמחוץ הימנו, "לגיר" את ענינים העולם שגם הם יצטרפו לגבול הקדושה -

שכל ענינים אלו יהיו חדורים בתוכן הפנימי ד"הקהל" - "ליראה את ה' אלוקיך כל הימים", אשר "יראת ה' לחיים", שעל ידה נמשך חיים "ממחיה חיים".

(ע"פ התוועדויות תשמ"ח ח"א ע' 132)

ט"ז טבת

הקהל את העם



לצאת מעצמו ולפעול בהקהל

בשיחה לתלמידים השלוחים אמר הרבי:

השנה היא שנת **הקהל** - שנה שצריכים במיוחד "לצאת" מעצמו ולפעול ב"הקהל את העם האנשים הנשים והטף", "למען ישמעו ולמען ילמדו ויראו את ה' אלוקיכם ושמרו לעשות את כל דברי התורה הזאת גו' כל הימים אשר אתם חיים על פני האדמה".

ובהתאם לזה - יחלקו ויתנו לכל אחד ואחד מכם זה עתה מה שדובר אודות הקהל, בצירוף מראי מקומות כו'.

ושתתדלו לפעול את ענין ה"הקהל" בנוגע לעצמכם, וגם להיות "נרות להאיר" - לסביבה שאליה הנכם נוסעים באופן ד"גולה למקום תורה".

שיהיו בשורות טובות "תמיד כל הימים" - על דרך כמו שכתוב בנוגע להקהל.

(ע"פ ספר השיחות תשמ"ח ח"א ע' 64)

י"ז טבת

ושמרו לעשות



בית מלא ספרים

בכל בית פרטי של כל אחד ואחד מישראל צריכים להיות ספרי היסוד של יהדות (נוסף לחומש, סידור, תהילים, ובבית חסידי - גם ספר התניא וכו'), כולל ובמיוחד - ספרי הלכה בענינים הנוגעים לחיי היום-יום, שילמדו בהם לעתים קרובות, כדי לדעת את המעשה אשר יעשון.

והדגשה יתירה בכל זה - בקשר עם שנת הקהל,
"הקהל את העם האנשים והנשים והטף גו' למען
ישמעו ולמען ילמדו גו' ושמרו לעשות גו'.

(ע"פ התוועדויות תשמ"ח ח"ב ע' 171)

י"ח טבת

קהל גדול ישובי הנה



לימוד מספר ליקוט מקרב את הגאולה

וכיוון שכל העניינים נמשכים על ידי תורה - הרי על ידי
לימוד בספרים שהם "מלקט" כל עניני תורה - ספר
משנה תורה ש"מקבץ" (מלקט) כל הלכות דגלה
דתורה, וספר לקוטי אמרים (תניא) המלקט כל
ענינים עיקרים ויסודים של פנימיות התורה - מקרבים
וממהרים את קיום היעוד "ואתם תלוקטו לאחד אחד
בני ישראל.

(התוועדויות תשמ"ח ח"ב ע' 209)



ספק בגימטריה "עמלק"

ויש להוסיף בזה:

ענין של ספק – אינו מצד הקדושה, כידוע ש"ספק" בגימטריאה "עמלק". ובמילא כשמתעורר אצלו ספק, אזי העצה היעוצה שיבטל את הענין ד"עמלק", ובדך ממילא יתבטל אצלו הספק.

ובאותיות פשוטות – כשמתעורר אצלו ספק, יאמר "מודה אני לפניך" ... לאו דווקא בנוסח שאומר כשניעור משנתו ("שהחזרת בי נשמת"), כי אם, תוכן ענין ההודאה והביטול, ששייך וצריך להיות במשך כל היום כולו, כלומר, לחזק את ההתקשרות והדביקות עם הקב"ה, ואז, יתבטלו כל הענינים שבאים מצד ה"עמלק" כו'.

ועל פי זה יש להוסיף גם בהפירוש ד"אין לו.. אלא מה שענינו רואות": הראי' למטה באה כתוצאה מהראי' דלמעלה – "אם יוצר עין הלא יביט".

(התוועדויות תשמ"ח ח"ב ע' 216)

כ' טבת

ליראה את ה'



ההוראה מכ"ף טבת

עומדים אנו בסיומו של יום ההילולא דהרמב"ם - עשרים בטבת, מובן שמעלת יום זה צריכה להביא לידי התעוררות להוסיף בעניני תורה ומצוות, והעיקר שיבוא במעשה בפועל.

ולכל לראש - בנוגע ללימוד חיבורו, "משנה תורה", הרי זה הזמן המתאים לעור עוד הפעם אודות לימוד הרמב"ם בכל יום, ג' פרקים ליום, על מנת לסיימו מידי שנה בשנה.

(ע"פ התוועדות תש"נ ח"ב ע' 148)

כ"א טבת

הקהל את העם



הקהל - במיוחד בשבת

יש לקיים "הקהל" - החל מעתה וההמשך בכל השנה - בזמנים מתאימים, ובפרט בשבת - להתאסף

ללמוד פרשה או ענין בתורה, ולקבל החלטות טובות לתוספת יתר בעשיית המצוות.

(אגרות מלך ח"ב ע' תכ ואילך)

כ"ב טבת

ושמרו לעשות



החיוב דלימוד תורה

בנוגע לחיוב דכל אחד ואחד מישראל ללמוד כל התורה כולה – מבואר בהלכות תלמוד תורה שיכול להיות "בגלגול זה או בגלגול אחר". אמנם, בימינו אלה, סוף זמן הגלות, בסמיכות ממש לגאולה האמיתית והשלימה – אי אפשר לסמוך על גלגול אחר... ויתירה מזה: אי אפשר לסמוך על הרגע שאחרי זה, שהרי יתכן שמשיח צדקנו יבוא ברגע זה ממש! – צריכים רק לדפוק על השולחן ולצעוק "דאלאי גלות"...

ואם כן, אי אפשר לדחות את לימוד התורה לזמן אחר, אלא בהכרח לחטוף כל רגע כדי להוסיף בלימוד התורה – הן בנוגע לנגלה דתורה למלא כרסו בש"ס ופוסקים, והן (ועל אחת כמה וכמה) בנוגע לפנימיות התורה, ידיעת ה', היסוד והעמוד לכל עניני התורה ומצוות.

(התוועדויות תשמ"ח ח"ב ע' 261)



ההכנות לי' שבט

ואם ישנם כאלה שעדיין לא התחילו בהכנות - הרי מצד הענין דאהבת ישראל, "ואהבת לרעך כמוך".

מובן שההכנות שנעשו על ידי כמה וכמה, עד לרוב הקהל - יש בהם סיוע גם עבור אלה אשר מסיבה שונה ומשונה לא התחילו עדיין בהכנות.

כמו שניתן לראות דוגמא לדבר ממי שאנוס ולא יכול לבוא לבית הכנסת שהדין הוא שיש לו לכוון לשעה שציבור מתפללים בבית הכנסת וכן מי שאנוס ואינו יכול להשתתף בשיעור הנלמד ברבים, הדין הוא שיש לו לכוון את לימודו לשעה שציבור לומדים ומזה מובן גם בנוגע למצוות.

(ע"פ התוועדויות תשמ"ז ח"ב ע' 263)



התחזקות בהמשך לימי ההילולא

מכיון ששבת זו באה לאחרי ובהמשך לכ"ף טבת, יום ההילולא דהרמב"ם, וכ"ד טבת, יום ההילולא דרבנו הזקן - כדאי ונכון ביותר שכל אחד יוסיף בעניינים הקשורים עם בעלי ההילולא, על ידי הוספה בנתינת הצדקה (כמבואר גודל הענין בזה באגרת הקודש ואגרת התשובה דרבנו הזקן), ועוד ועיקר - על ידי ההוספה בקביעת עתים בלימוד תורתם וספרים שלהם [שעל ידי זה מתקשרים עם מחבר הספר, כי צדיק "נפשי יהבית" בתורתו, בספרו. קונטרס מאמר וכיו"ב]:

לימוד בספר הרמב"ם, ובפרט על ידי ההשתתפות עם כמה וכמה מישראל הלומדים את השיעור היומי ברמב"ם בכל יום, מה טוב - ג' פרקים ליום, או על כל פנים פרק אחד ליום, או בספר המצוות.

ובנוגע לרבנו הזקן - לקבוע עתים בתורה בלימוד שולחן ערוך ובספר התניא שלו. [ובפרט שבזמן זה צריכים התחזקות מיוחדת בזה]. כולל להשייכים לזה

- ע"י המנהג דכמה וכמה שבכל יום קודם התפלה לומדים פרק תניא (על הסדר, או באופן אחר) - כל חד וחד לפום שיעורא דילי'.

(התוועדויות תש"נ ח"ב ע' 161)

כ"ה טבת

הקהל את העם



הקהל אצל ילדים

בשיחה לילדי צבאות השם אומר הרבי:

על ילדים להתקהל בינם לבין עצמם ולהיזכר יחד במעמד "הקהל" שהיה בבית המקדש, וללמוד ולשמוע פרשה מהתורה.

על כל ילד וילדה להשפיע בדרכי נועם באהבה וחיבה וללמד את ענינו של "הקהל" גם לאלו שלא יודעים עדיין אודות כך. ולעשות זאת מתוך שמחה.

(ע"פ התוועדויות תשמ"ח ח"א ע' 272)

קהל גדול ישובי הנה



התוועדות מיוחדות לזירוז הגאולה

הידיעה שתיכף ומיד נכנס כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו (כיון ש"הקיצו ורננו שוכני עפר") ומביט על כל אחד ואחד מהחסידים והמקושרים לבחון מעמדו ומצבו כו', מעוררת ופועלת לסיים ולהשלים (גם מלשון שלימות) את כל מעשינו ועבודתינו.

וכדאי ונכון לערוך התוועדות מיוחדות - החל מיום השבת קודש מברכים חודש שבט - לעורר ולחזק איש את רעהו בכל הענינים האמורים, ובמיוחד בזירוז והבאת הגאולה תיכף ומיד.

(ספר השיחות תשנ"ב, ש"פ וארא)



הכוחות שישנם בשבת מברכים חודש שבט

בעמדנו בשבת מברכים חודש שבט - ישנה הברכה והמשכה (דברכת החודש) לעשות באופן חדש לגמרי את העבודה לגלות את היו"ד - הנשמה של היהודי, וניצוץ הקדושה דכל עניני העולם.

ובמיוחד - על ידי ההתקשרות עם בעל ההילולא דיו"ד שבט. על ידי זה שמוסיפים בלימוד תורתו ובקיום הוראותיו, ובכללות - בהפצת התורה והיהדות והפצת המעינות חוצה. ובפרט בעמדנו בשנת הארבעים מההסתלקות - כשמתווסף החידוש ד"נתן ה' לכם לב לדעת ועינים לראות ואזנים לשמוע". "קאי איניש אדעתי דרבי" - בכל הענינים דרבנו נשיא דורנו.

(ע"פ התוועדיות תש"נ ח"ב ע' 161)



קודש לנשיא הדור

בעמדנו בשבת מברכים חודש שבט, כולל ובמיוחד העשירי בשבט - צריך כל אחד ואחד לקבל על עצמו להוסיף ביתר שאת וביתר עוז במעשיו, תורתו ועבודתו של בעל ההילולא, כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו, אשר הורנו מדרכיו ונלכה באורחותיו נצח סלע ועד, ובפרט בהביטול וההתקשרות אל כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא הדור, "הנשיא הוא הכל", שבכל אחד ואחד - מציאותו וכל עניונו, בכל מכל כל, נעשים קודש לנשיא הדור, על ידי זה שמלאים וחדורים בקיום שליחותו של נשיא הדור - משה רבינו שבדור, גואל ראשון הוא גואל אחרון - שענינו העיקרי "להביא לימות המשיח" בפועל ממש.

(ספר השיחות תשנ"ב, ש"פ וארא)



הקשר בין שנת הקהל לקרבן (שלמים)

אחד מעניניו של קרבן שלמים הוא, כשמו, "שיש בהם שלום למזבחו לכהנים ובעלים", היינו שעושה שלום, אהבת ישראל, בין הכהנים וישראל, על ידי זה שכולם נוטלים חלק באותו הקרבן. והוא על דרך ענין "הקהל", שמאחד את כל ישראל בהקהל אחד.

ובעבודה - "הקהל" שהוא ממוצע המחבר בין המקריב להקב"ה, הוא **הרב** שנותן לו ידיעות בתורה, ומחזק את הקשר שלו ליהדות, "והמקריב" הוא יהודי שלומד מהרב, ו"שלמים" עושים שלום ביניהם. ועל ידי כל זה זוכים (גם) ל"ואכלת גו", מזונו (ומזון בני ביתו) הגשמי, ובאופן ד"ושמחת", מתוך שמחה.

לע"נ שליח הרבי לענין החינוך באה"ק משפיע הרב
זוסיא בן הרה"ח שלום פונזר ע"ה

לע"נ התמים מנחם מענדל ע"ה בן יבדלט"א
מושה יצחק שי' בן אור

לעילוי נשמת השליחה מרה נעכא רבקה ע"ה
אליאם בת יבדחלט"א ר' קלונימוס קלמן שיחי'
דרוק

לזכות תורמי ה"פלעדזש" החודשי בקביעות שבזכותם מתפתחות
פעולותינו בהתמדה לנחת כ"ק אר"ש מה"מ
שתעמוד להם זכות זו בכל המצטרך בט"ר בטוב הנראה והנגלה בבני חיי
ומזוני ובכולם רווידי



נדפס ומופץ
באה"ק ע"י:



לכאורה, יכול לבוא מישהו ולטעון: הוא כבר עסק מספיק בענייני "הקהל" - ומה תובעים ורוצים ממנו עוד?!... הוא הקהיל אנשים נשים וטף, ופעל עליהם להוסיף בענייני תורה ומצוות במעשה בפועל, ואם כן - שואל הוא - מה רוצים ותובעים ממנו עוד הפעם ועוד הפעם!?

והמענה לזה:

...לאחרי כל מה שעשה ופעל בענייני "הקהל", אומרים לו, שנקודה זו צריכה להיות ניכרת "לעני כל ישראל", כך שכאשר מסתכלים עליו, רואים בגלוי: כאן הולך "הקהל"!!!

כלומר: לא די בחזותו היהודית, החגיגית או השבתית - הניכרים באמצעות בגדי החג או השבת שהוא לובש, ומעלות הקדושה אותם אימץ בימים הנוראים, אלא עליו להתחזק ככל האפשר בפעולות "הקהל", במידה שתכבש את כל מציאותו ותהפוך אותו ל"יהודי של הקהל"!

(מעובד משיחת ליל ג' דחג
הסוכות תשמ"ח - בלתי מוגה)

מה זה
הקהל
איך?



לקבלת כלים מעשיים לביצוע
משימות הקהל hisachdus.co.il